

Sygnatura akt VIII C 1539/15

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Przytułska-Sikoń

Protokolant: Magdalena Wengierow

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...)Sp. z o.o. Spółka Komandytowa w W.

przeciwko A. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt VIII C 1539/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej A. M. kwoty 1317,67 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 1200,00 zł od dnia 16 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Uzasadniając roszczenie, wskazała, że (...) sp. z o.o. udzielała drogą elektroniczną krótkoterminowych pożyczek gotówkowych. Pozwana dokonała rejestracji na stronie internetowej i wniosła opłatę rejestracyjną, akceptując warunki umowy pożyczki. Spółka udzieliła pozwanej pożyczki nr (...) na okres 30 dni w wysokości 1200,00 zł, która została przelana na rachunek pozwanej w dniu 7 grudnia 2011 r. Pozwana dokonała przedłużenia terminu spłaty pożyczki, który ostatecznie upłynął 3 lutego 2012 r. Pozwana zobowiązała się do zwrotu pożyczki, tj. kwoty wypłaconej (1200,00 zł), powiększonej o kwotę stanowiącą całkowity koszt udzielonej pożyczki (229,20 zł), na którą składała się opłata administracyjna i koszty ubezpieczenia, do dnia 3 lutego 2012 r. Pozwana nie uregulowała należności w terminie, w związku z czym powód zgodnie z 8.3 Regulaminu Udzielania P. rozpoczął od dnia 4 lutego 2012 r. naliczanie odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. W dniu 15 kwietnia 2013 r. pozwana dokonała wpłaty 250 zł, która została zaksięgowana w ten sposób, że kwota 229,20 zł została zaliczona na koszty udzielenia pożyczki, a kwotę 20,80 na część odsetek umownych, które za okres od 4 lutego 2012 r. do 15 kwietnia 2013 r. wyniosły 338,47 zł. Tym samym kwota 317,67 zł została nieopłacona. W dniu 11 czerwca 2013 r. pozwana dokonała wpłaty w wysokości 200 zł, która została zaliczona na odsetki umowne za okres od 4 lutego 2012 r. do 15 kwietnia 2013 r., redukując zadłużenie do kwoty 117,67 zł.

Dalej strona powodowa podniosła, że w dniu 3 grudnia 2013 r. spółka (...) Sp. z o.o. w W. przystąpiła jako komandytariusz do spółki komandytowej (...) sp. z o.o. sp.k. w W. ,gdzie jako swój wkład wniosła przysługujące jej wierzytelności z tytułu udzielonych pożyczek za pośrednictwem Internetu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 23 stycznia 2015 r. w sprawie o sygn. akt VII Nc 470/15 tut. Sąd uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie pozwana zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości, wniosła o oddalenie powództwa. Podniosła zarzut przedawnienia, braku legitymacji procesowej po stronie powoda, brak podstaw do naliczania kwoty 229,20 zł tytułem kosztów udzielonego kredytu, brak podstaw do naliczania odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP i nieprawidłowe naliczenie odsetek, naruszenie art. 354 par 2 k.c., nadużycie prawa przez wykorzystanie trudnej sytuacji finansowej pozwanej i pobranie rażąco wygórowanych odsetek i opłat za udzielenie pożyczki, zawarcie w regulaminie niedozwolonych klauzul umownych w zakresie ubezpieczenia obowiązkowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. prowadziła działalność w zakresie udzielania pożyczek gotówkowych drogą elektroniczną za pośrednictwem strony internetowej www.sohocredit.pl.

Zgodnie z regulaminem udzielania pożyczek umowa pożyczki to umowa zawarta pomiędzy pożyczkodawcą a pożyczkobiorcą, na której treść składają się postanowienia regulaminu oraz indywidualne uzgodnione warunki umowy (2.1.).

Przed złożeniem wniosku o udzielenie pożyczki wnioskodawca zobowiązany był dokonać rejestracji na stronie internetowej pożyczkodawcy (3.1.). W trakcie rejestracji wnioskodawca zobowiązany był również dokonać przelewu opłaty rejestracyjnej na rachunek bankowy pożyczkodawcy w kwocie 1,00 zł (3.4.).

W celu otrzymania pożyczki zarejestrowany wnioskodawca zobowiązany był złożyć wniosek o udzielenie pożyczki na formularzu umieszczonym na stronie internetowej pożyczkodawcy (4.1.). We wniosku wnioskodawca zobowiązany był podać wnioskowaną kwotę pożyczki, okres na jaki ma zostać ona udzielona oraz termin spłaty pożyczki (4.2.).

Kwota pożyczki miała zostać przekazana pożyczkobiorcy przelewem na jego rachunek bankowy (5.1.).

W przypadku nieterminowej spłaty pożyczki pożyczkodawca był uprawniony naliczać odsetki za zwłokę w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (8.3.). Pożyczkobiorca wyraził zgodę na cesję niespłaconych przez niego kwot pożyczki przysługujących pożyczkodawcy na inny podmiot. O dokonanej cesji pożyczkobiorca miał być powiadomiony pisemnie (8.5.).

Całkowity koszt pożyczki obejmował odsetki równe czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, opłatę administracyjną oraz koszt ubezpieczenia (11.1). Opłata administracyjna wynosiła do 5% kwoty udzielonej pożyczki (11.2.).

Dowód: - regulamin udzielania pożyczek, k. 7-9

Pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę pożyczki, na podstawie której pozwana otrzymała kwotę 1200 zł na okres od dnia 7 grudnia 2011 r. do dnia 6 stycznia 2012 r. Pozwana zobowiązana była do zapłaty prowizji w wysokości 229,20 zł. Pozwana czterokrotnie dokonując wpłat po 96 zł dokonała przedłużenia terminu spłaty pożyczki, który upłynął dnia 3 lutego 2012 r.

Okoliczność bezsporna, a nadto dowód - wyciąg z konta, k. 55-58

W dniu 3 października 2011 r. pozwana A. M. na rachunek bankowy strony powodowej dokonała przelewu w kwocie 1,00 zł tytułem „Czytałam i zgadzam się z warunkami umowy pożyczki (...) sp. z o.o. (...)”.

W dniu 7 grudnia 2011 r. z rachunku bankowego strony powodowej dokonano przelewu w kwocie 1200,00 zł tytułem „S..pl umowa (...) A. M. ul. (...) (...)-(...) W. ”.

Dowód: - wyciąg z konta, k. 10,

- wyciąg z konta, k. 11

Na poczet pożyczki pozwana dokonała dwóch wpłat w łącznej wysokości 450 zł.

Okoliczność bezsporna.

Pozwana A. M. ma 63 lata, utrzymuje się z emerytury, która po zajęciach komorniczych wynosi 1100 zł miesięcznie. W 2014 zlikwidowała zadłużoną działalność gospodarczą. Pozwana zawierając umowę pożyczki jedynie pobieżnie zapoznała się z regulaminem.

Dowód: przesłuchanie pozwanej na rozprawie z 2 marca 2016 r.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strona powodowa domagała się od pozwanej zapłaty kwoty 1317,67 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 1200,00 zł od dnia 16 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty tytułem udzielonej pożyczki.

W niniejszej sprawie materialno – prawną podstawę żądania pozwu stanowił art. 720 § 1 k.c., który stanowi, że przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne.

W ocenie sądu, słuszny okazał się najdalej idący zarzut pozwanej, iż strona powodowa nie wykazała swojej legitymacji czynnej procesowej.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z umowy, jaka miała łączyć pozwaną z (...) sp. z o.o. w W., wskazując, że (...) sp. z o.o. przystąpiła jako komandytariusz do spółki komandytowej (...) sp. z o.o. sp.k. w W., gdzie jako swój wkład wniosła przysługujące jej wierzytelności z tytułu udzielonych pożyczek za pośrednictwem Internetu, na dowód czego przedłożyła pisemne oświadczenie prokurenta w/w spółki, iż wszelkie wierzytelności z tytułu udzielonych pożyczek dla osób fizycznych za pośrednictwem internetu, przysługujących spółce na dzień 03.12.2013 r. zostały wniesione jako wkład niepieniężny do spółki (...) sp. z o.o. sp.k. w W.. Należy mieć jednak na względzie, iż zgodnie z Art. 107 § 1 kodeksu spółek handlowych (k.s.h.), jeżeli wkładem komandytariusza do spółki jest w całości lub w części świadczenie niepieniężne, umowa spółki określa przedmiot tego świadczenia (aport), jego wartość, jak również osobę wspólnika wnoszącego takie świadczenie niepieniężne. Zgodnie zaś z art. 106 k.s.h. umowa spółki komandytowej powinna być zawarta w formie aktu notarialnego. Strona powodowa nie przedłożyła umowy spółki będącej powodem w niniejszej sprawie, a zatem należało uznać, iż pisemne oświadczenie prokurenta (...) sp. z o.o. w W. nie jest wystarczającym dowodem, że doszło do wniesienia wierzytelności przysługujących (...) sp. z o.o. w W. jako aportu do spółki (...) sp. z o.o. sp.k. w W..

Konkludując, należy stwierdzić, że aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. W niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała swej procesowej legitymacji czynnej w niniejszym postępowaniu do wystąpienia z roszczeniem przeciwko pozwanemu. Legitymacja procesowa bowiem to uprawnienie wypływające z prawa materialnego (konkretnego stosunku prawnego) do występowania

z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi (tak H. Pietrkowski, *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*, wyd.4 LexisNexis 2009, s. 126). Nieistnienie natomiast legitymacji procesowej prowadzi do oddalenia powództwa. Tym samym uznać należało, że strona powodowa wbrew spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) nie wykazała, że przysługuje jej wierzytelność dochodzoną w niniejszej sprawie, a zatem z uwagi na powyższe należało orzec jak w sentencji wyroku.

Wobec zasadności zarzutu podniesionego przez pozwaną co do braku po stronie powodowej legitymacji czynnej w niniejszej sprawie nie ma potrzeby szerszego odnoszenia się do pozostałych podniesionych przez pozwaną zarzutów. Zasygnalizować jedynie wypada, iż roszczenie wynikające z pozwu wniesionego w 11.01.2015 r. (data stempla pocztowego), wobec ustalenia jego wymagalności na 3 lutego 2012 r. nie może, wobec trzyletniego terminu przedawnienia wynikającego z treści art. 118 k.c., zostać uznane za przedawnione.

Sąd zaniechał orzekania o kosztach postępowania z uwagi na to, że stroną wygrywającą była pozwana, która nie poniosła żadnych kosztów.